

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน.....

ที่.....๗๒๖/๒๕๖๘.....วันที่.....๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.....

เรื่อง รายงานผลการพัฒนางานตามข้อตกลงข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู ตามหนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ในการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ได้ดำเนินการตามตัวชี้วัด ตามคู่มือการ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตาม หนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนั้น

ในการนี้ ข้าพเจ้า นายนิวัฒน์ วิฑูรย์พันธ์ ตำแหน่ง พนักงานราชการครู จึงขอดำเนินการรายงานผลการพัฒนางานตามข้อตกลงข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ – ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๘) โดยนำเสนอหัวข้อการพัฒนา เรื่อง การส่งเสริมสวัสดิภาพ นักเรียน นักศึกษา โดยการพัฒนาภูมิทัศน์ ภายใต้โครงการ พัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และโครงการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในสถานศึกษา โดยได้รับมอบหมายให้นำเสนอ นายธนวัชชัย ดุคสุขแก้ว ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร ตามเอกสารดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....

(นายนิวัฒน์ วิฑูรย์พันธ์)

พนักงานราชการ

ลงชื่อ.....

(นายธนวัชชัย ดุคสุขแก้ว)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร

(นายประพจน์ พฤษชนะ)

รองผู้อำนวยการ รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

เรียน ผอ.วท.บางสะพาน

๑.เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

๒.....

.....

ข้อตกลงในการพัฒนางานตามข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)

เรื่อง การส่งเสริมสวัสดิภาพ นักเรียน นักศึกษาโดยการพัฒนาภูมิทัศน์
ภายใต้โครงการ พัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และโครงการบริหาร
จัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในสถานศึกษา

นายนิวัฒน์ วิฑูรย์พันธ์

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

สถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง ๕

อาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)

สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่ง ครู (ยังไม่มีวิทยฐานะ)

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ชื่อเรื่อง การส่งเสริมสวัสดิภาพ นักเรียน นักศึกษาโดยการพัฒนาภูมิทัศน์ ภายใต้โครงการ พัฒนาอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม และโครงการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในสถานศึกษา

๒. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

การส่งเสริมสวัสดิภาพนักเรียนและนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนในทุกระดับการศึกษา การพัฒนาภูมิทัศน์ในสถานศึกษาเป็นหนึ่งในวิธีที่มีประสิทธิภาพในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจของนักเรียน โดยการจัดการพื้นที่ในสถานศึกษาให้มีความสวยงามและเหมาะสม จะช่วยกระตุ้นให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ ลดความเครียด และเสริมสร้างสวัสดิภาพทางจิตใจในปัจจุบัน การพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษานับเป็นหนึ่งในโครงการสำคัญของหลายๆ สถาบันการศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน

ดังนั้นอาคารสถานที่จึงจัดทำโครงการพัฒนาในสถานศึกษา การส่งเสริมสวัสดิภาพนักเรียน โดยมีการปรับปรุงและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งภายในและภายนอกอาคาร รวมถึงการจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในสถานศึกษา ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มคุณภาพชีวิตและความสุขของนักเรียน โดยการออกแบบภูมิทัศน์ที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่งผลต่อพฤติกรรมและการพัฒนาในด้านต่างๆ ของนักเรียน

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อศึกษาผลกระทบของการพัฒนาภูมิทัศน์ในสถานศึกษาต่อสวัสดิภาพทางกายภาพและจิตใจของนักเรียนและนักศึกษา

๓.๒ เพื่อเสนอมาตรการและแนวทางการพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพของนักเรียนและนักศึกษา

๓.๓ เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนในการพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา

๔. เป้าหมาย

๔.๑ เชิงปริมาณ

นักศึกษา นักศึกษา จำนวน ๒๐๐ คน

๔.๒ เชิงคุณภาพ

เพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ร้อยละ ๑๐๐

๕. วิธีการดำเนินการ

๕.๑ การเตรียมการและการออกแบบวิจัย

๕.๒ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

๕.๓ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

๕.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๕.๕ การสรุปผลการวิจัย

๕.๖ การเสนอแนะและการใช้งานผลการวิจัย

๕.๗ การเขียนรายงานการวิจัย

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘

๗. ขอบเขตการวิจัย

๗.๑ ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทุกสาขาวิชา รวม จำนวน ๒๐๐ คน

๗.๒ เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและสร้างสภาวะแวดล้อมการเรียนรู้ด้วยการทำงานในสภาพจริงด้วยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและนักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ หรือผู้ดูแลเพื่อศึกษาผลกระทบที่เป็นรูปธรรม

๘. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๘.๑ การพัฒนาภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมที่ดีในสถานศึกษาจะส่งผลให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดี และลดความเครียดของนักเรียน นักศึกษา

๘.๒ นักเรียนและนักศึกษาจะได้รับประโยชน์จากพื้นที่ที่สวยงามและมีการจัดระเบียบอย่างดี เช่น พื้นที่สีเขียวและสถานที่พักผ่อนที่เหมาะสม ซึ่งช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนและการใช้ชีวิตในสถานศึกษา

๘.๓ นักเรียนและนักศึกษาจะได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ต่างๆ ภายในสถานศึกษา ซึ่งช่วยส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมและการคิดอย่างสร้างสรรค์

๙. นิยามศัพท์

การส่งเสริมสวัสดิภาพ (Well-being Promotion)

นักเรียน/นักศึกษา (Students)

การพัฒนาภูมิทัศน์ (Landscape Development)

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การส่งเสริมสวัสดิภาพ นักเรียน นักศึกษาโดยการพัฒนาภูมิทัศน์ ภายใต้โครงการ พัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และโครงการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในสถานศึกษาได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ยุทธศาสตร์แห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๒. การส่งเสริมสวัสดิภาพนักเรียน
๓. การพัฒนาภูมิทัศน์
๔. การพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา
๕. การบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในสถานศึกษา
๖. การส่งเสริมสวัสดิภาพนักเรียน
๗. บริบทวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน
๘. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๙. กรอบแนวคิด

๑. ยุทธศาสตร์แห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศในทุกมิติไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วที่ขับเคลื่อนโดยภูมิปัญญาและนวัตกรรมในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดีและมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง "คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทย ที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ

โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง"

ดังนั้น เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ในทุกมิติและในทุกช่วงวัยสามารถได้รับการพัฒนาและยกระดับได้เต็มศักยภาพและเหมาะสม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการแก้ไขปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบันและการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนา ที่ให้ความสำคัญที่ครอบคลุมทั้งในส่วนของการพัฒนาทุนมนุษย์ และปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่

เกี่ยวข้องเพื่อสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างครอบคลุม ประกอบด้วย การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ควบคู่กับการปฏิรูปที่สำคัญทั้งในส่วนของการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม เพื่อให้คนมีความดีอยู่ใน "วิถี" การดำเนินชีวิตและมีจิตสำนึกร่วมในการสร้างสังคมที่น่าอยู่ และมีการปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉม ในทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว รวมถึงความตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลายตลอดจนพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท และการปฏิรูประบบเสริมสร้างความรอบรู้และจิตสำนึกทางสุขภาพ เพื่อให้คนไทยมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ทั้งการเสริมสร้างครอบครัวที่เข้มแข็งอบอุ่นซึ่งเป็นการวางรากฐานการส่งต่อเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพสู่การพัฒนาในช่วงอายุถัดไป โดยการส่งเสริมการเกิดที่มีคุณภาพ การสร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับคนรุ่นใหม่ การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมร่วมพัฒนาคน การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างกระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ ในการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

๒. การส่งเสริมสวัสดิภาพนักเรียน

นักศึกษา การดำเนินการต่างๆ ที่มุ่งเน้นการดูแลและส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักเรียน นักศึกษา รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะต่างๆ ที่จะช่วยให้นักเรียน นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณการส่งเสริมสวัสดิภาพสามารถทำได้หลายด้าน เช่น:

๑. สุขภาพร่างกาย: การดูแลให้มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มีการดูแลเรื่องโภชนาการที่เหมาะสม การส่งเสริมการออกกำลังกายและกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างสุขภาพ เช่น การสร้างสนามกีฬา หรือพื้นที่กิจกรรมกลางแจ้งในสถานศึกษา
๒. สุขภาพจิต: การสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและไม่กดดัน ช่วยลดความเครียดและส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดี เช่น การให้คำปรึกษา หรือการมีพื้นที่พักผ่อนที่เอื้อต่อการผ่อนคลายจิตใจ
๓. การเรียนรู้และการพัฒนา: การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่ดี ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความสุข เช่น การออกแบบห้องเรียนหรือพื้นที่การศึกษาที่เหมาะสมและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
๔. การส่งเสริมสวัสดิภาพทางสังคม: การสร้างโอกาสให้เกิดการสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนและครู รวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน

ภาพที่ ๒.๑ ภาพรวมสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำทางสังคม
 ที่มา : <https://pridi.or.th/th/content/๒๐๒๑/๐๕/๗๐๘>

๓. การพัฒนาภูมิทัศน์

การออกแบบ ปรับปรุง หรือพัฒนาพื้นที่ภายนอกที่มีการจัดการให้เกิดความสวยงามและมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและการทำงานของมนุษย์ รวมถึงการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสวัสดิภาพของผู้ใช้พื้นที่นั้นๆ เช่น พื้นที่สวน สวนสาธารณะ หรือบริเวณรอบๆ อาคารการพัฒนาภูมิทัศน์มีหลายมิติ เช่น

๑. การจัดการพื้นที่สีเขียว: การปลูกต้นไม้ การออกแบบสวนหย่อม หรือการสร้างพื้นที่ที่มีธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่ง เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีและลดมลภาวะ
๒. การออกแบบพื้นที่สำหรับการพักผ่อน: การจัดทำพื้นที่ที่เอื้อต่อการพักผ่อน เช่น การจัดวางที่นั่งกลางแจ้ง สร้างมุมสงบที่ช่วยให้ผู้ใช้พื้นที่รู้สึกผ่อนคลาย
๓. การใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด: การจัดการให้พื้นที่ต่างๆ เช่น สนามกีฬา ลานกิจกรรม หรือพื้นที่สำหรับการเรียนรู้การใช้งานที่เหมาะสมและตอบโจทย์กับความต้องการของผู้ใช้
๔. การสร้างความยั่งยืน: การพัฒนาภูมิทัศน์ที่ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ระบบน้ำที่ประหยัดพลังงาน การเลือกใช้วัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา

การปรับปรุงหรือสร้างอาคารสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา รวมถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียน โดยอาจครอบคลุมถึงการปรับปรุงอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด สถานที่ออกกำลังกาย การจัดสวนหรือพื้นที่สีเขียว และการจัดระบบการระบายน้ำ รวมถึงการพัฒนาด้านความสะอาด ความปลอดภัย และการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

๕. การบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในสถานศึกษา

การวางแผน ดูแล และจัดการทรัพยากรหรือบริการพื้นฐานที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมภายในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความสะอาด ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น ระบบน้ำประปา ไฟฟ้า ระบบระบายอากาศ และระบบสุขาภิบาล การบริหารจัดการนี้จะเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและบำรุงรักษาระบบต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพดี การจัดสรรทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างทันท่วงที เช่น การซ่อมแซมระบบไฟฟ้าหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำประปา เพื่อให้มีการใช้งานที่สะดวก ปลอดภัย และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษา

๖. การส่งเสริมสวัสดิภาพนักเรียน

นักศึกษาโดยการพัฒนาภูมิทัศน์ ภายใต้โครงการพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และโครงการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในสถานศึกษา สามารถอธิบายได้โดยใช้ทฤษฎีและกรอบแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้:

๑. ทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Theory)

ทฤษฎีนี้เน้นการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาภูมิทัศน์ในสถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม การจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น น้ำ ไฟฟ้า และการจัดการขยะ ควรมีการวางแผนที่ยั่งยืนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนและบุคลากรในระยะยาว

๒. ทฤษฎีการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อม (Environmental Learning Theory)

ทฤษฎีนี้กล่าวถึงการศึกษาว่าสภาพแวดล้อมสามารถส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสภาพแวดล้อมที่ดีและเอื้อต่อการเรียนรู้จะช่วยกระตุ้นการพัฒนาทักษะทางด้านการเรียนและสังคม การพัฒนาภูมิทัศน์ในสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมสวัสดิภาพของนักเรียน เช่น การมีพื้นที่สีเขียวที่เหมาะสมในการพักผ่อนและเรียนรู้ การจัดการพื้นที่ให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเรียนการสอนกลางแจ้ง

๓. ทฤษฎีการจัดการคุณภาพ (Total Quality Management: TQM)

การบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในสถานศึกษาควรใช้แนวคิดของการจัดการคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ทฤษฎีนี้เน้นการปรับปรุงกระบวนการและระบบอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ เช่น น้ำ ไฟฟ้า และสุขาภิบาลในสถานศึกษาก็ควรใช้หลักการนี้ในการพัฒนาเพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่สะอาด ปลอดภัย และส่งเสริมสุขภาพของนักเรียน

๔. ทฤษฎีการออกแบบสิ่งแวดล้อม (Environmental Design Theory)

ทฤษฎีนี้กล่าวถึงการออกแบบพื้นที่หรือสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ใช้งาน การพัฒนาภูมิทัศน์ในสถานศึกษาจึงควรคำนึงถึงการออกแบบที่ตอบโจทย์การเรียนรู้และการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น การออกแบบพื้นที่ที่มีแสงสว่างเพียงพอ การใช้วัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการจัดพื้นที่เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายและปลอดภัย

๕. กรอบแนวคิดการพัฒนาเด็กและเยาวชน (Child and Youth Development Framework)

กรอบแนวคิดนี้เน้นการพัฒนาเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย การพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้มีคุณภาพจะส่งเสริมสวัสดิภาพของนักเรียน โดยเฉพาะการมีพื้นที่กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคม การเรียนรู้ และการออกกำลังกาย

๖. ทฤษฎีการมีส่วนร่วม (Participatory Theory)

ทฤษฎีนี้เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจ การพัฒนาโครงการในสถานศึกษาควรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น นักเรียน ผู้ปกครอง และครู มีส่วนร่วมในการออกแบบและพัฒนาโครงการ ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาเป็นไปในทิศทางที่ตอบสนองความต้องการของทุกฝ่ายและสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมในโครงการ

สรุป

ทฤษฎีและกรอบแนวคิดที่กล่าวถึงทั้งหมดมีเป้าหมายในการส่งเสริมสวัสดิภาพของนักเรียนและนักศึกษา โดยการพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา และการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ ช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ปลอดภัย และยั่งยืน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๗. บริบทวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ตราวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ที่ตั้ง

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน ๑๐๑ ม.๑ ต.ทองมงคล อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๒๓๐
โทรศัพท์ ๐๓๒๖๙๑๐๖๑ โทรสาร ๐๓๒๖๙๑๐๖๒
เว็บไซต์ <http://www.bspc.ac.th/> E-mail.com Prachuapool2@vec.go.th

วิสัยทัศน์ (Vision)

“วิทยาลัยการอาชีพบางสะพานเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณธรรม และคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการในศตวรรษที่ ๒๑ ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะอาชีพและคุณลักษณะกำลังคนในศตวรรษที่ ๒๑
๒. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
๓. พัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่มืออาชีพ
๔. พัฒนาคุณภาพงานวิจัยครู และพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์สู่ผู้เรียน
๕. สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการอาชีวศึกษา

ปรัชญาวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

“ภวนามยปัญญา” คือ ปัญญาเกิดจากการฝึกฝน

เอกลักษณ์วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

จัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน ในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยีโดยความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย

อัตลักษณ์วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ทักษะเยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม ล้ำเลิศวิชาการ

คำขวัญนักเรียน – นักศึกษา

วิชาการดี มีฝีมือ ยึดถือวัฒนธรรมไทย มีน้ำใจพัฒนา

คุณธรรมอัตลักษณ์

วินัย รับผิดชอบ พอเพียง

ประวัติสถานศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน เป็นสถานศึกษาที่สร้างขึ้นเพื่อจัดการศึกษาอาชีวศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพทุกระดับ เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งก้าวทันการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวมของประเทศ อันเป็นการเสริมสร้างและพัฒนากำลังคนของประเทศให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เลขที่ ๑๐๑ หมู่ ๑ ถนนเพชรเกษม ตำบลทองมั่งคด อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๒๓๐ โทรศัพท์ ๐๓ ๒๖๙ ๗๐๖๒ โทรสาร ๐๓ ๒๖๙ ๗๐๖๑ website : <http://www.bspc.ac.th> บนเนื้อที่ ๔๓ ไร่ ได้รับงบประมาณทั้งสิ้น ๒๗,๙๖๙,๘๐๐ บาท (ยี่สิบเจ็ดล้าน เก้าแสนหกหมื่นเก้าพันแปดร้อยบาทถ้วน) แบ่งงบประมาณออกเป็น ๓ ปี คือ

ปี ๒๕๓๗ งบประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐.- บาท

ปี ๒๕๓๘ งบประมาณ ๑๖,๐๐๐.๐๐๐.- บาท

ปี ๒๕๓๙ งบประมาณ ๖,๙๖๙,๘๐๐.- บาท

ในปี ๒๕๓๘ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ เวลา ๑๓.๓๙ น. ได้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์ และดำเนินการก่อสร้าง โดยห้างหุ้นส่วนจำกัดหีบสะแกก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน เปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา ๒๕๓๙ โดยจัดตั้งตาม วัตถุประสงค์ขยายการศึกษาให้มากขึ้น เพื่อสอดคล้องกับการขยายตัวกับเศรษฐกิจในขณะนั้น โดยเปิดทำการเรียน การสอนดังนี้

สาขาอุตสาหกรรมมี ๓ สาขางาน

- สาขางานช่างยนต์
- สาขางานไฟฟ้ากำลัง
- สาขางานอิเล็กทรอนิกส์

สาขาบริหารธุรกิจมี ๒ สาขางาน

- สาขางานบัญชี
- สาขางานการขาย

ทำเนียบผู้บริหารวิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

๑. นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ - ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐
๒. นายสุรินทร์ นวลรอด ๒๐ เมษายน ๒๕๕๐ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔
๓. นายบรรยงค์ วงศ์สกุล ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕ - ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒
๔. นายพิษณุเวท โพธิ์เพชร ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๒ - ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๓
๕. นายนิมิตร ศรียาภัย ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ - ปัจจุบัน

สภาพชุมชน เศรษฐกิจ สังคม

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน ตั้งอยู่บนพื้นที่สภาพภูมิประเทศที่สวยงาม มีป่าไม้ ภูเขา สภาพอากาศที่มีความเหมาะสม ร่มรื่น สถานที่รอบ ๆ และชุมชนใกล้เคียง รวมทั้งบริษัท ด้านข้อมูลพื้นฐาน มีดังนี้

๑. ชุมชนรอบ ๆ วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน ส่วนมากยังมีพื้นที่เป็นไร่/สวน
๒. ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา
๓. อาชีพของผู้ปกครอง มีอาชีพทำสวน รับจ้าง ค้าขาย และรับราชการ
๔. รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยประมาณ ๕,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ บาท/เดือน
๕. ค่าใช้จ่ายของนักเรียน ๕๐ - ๑๐๐ บาท/วัน/คน
๖. บริษัท สหวิริยาอินเตอร์ จำกัด (มหาชน)
๗. บริษัท เหล็กแผ่นรีดเย็นไทย จำกัด (มหาชน)
๘. บริษัท เหล็กแผ่นเคลือบไทย จำกัด (มหาชน)
๙. บริษัท บางสะพานบาร์บิล จำกัด (มหาชน)
๑๐. บริษัท บางสะพานทรานสปอร์ต จำกัด (มหาชน)
๑๑. บริษัท ท่าเรือประจวบฯ จำกัด (มหาชน)
๑๒. บริษัท บีเอส เมทัล จำกัด (มหาชน)
๑๓. บริษัท เทพวัลย์ยนตรกิจ จำกัด
๑๔. บริษัท เวสท์โคสต์เอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
๑๕. บริษัท คอมทู จำกัด
๑๖. สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพาน
๑๗. บริษัท โตโยต้าประจวบสาขาบางสะพาน
๑๘. บริษัท ศิริวัฒนาพร จำกัด
๑๙. สำนักงานที่ดินส่วนแยกอำเภอบางสะพาน
๒๐. บริษัท เอ็น ซี เค มอเตอร์ จำกัด
๒๑. โรงเรียนบางสะพานวิทยา
๒๒. โรงเรียนธนาคารออมสิน
๒๓. โรงเรียนบ้านบางสะพาน (บ้านล่าง)
๒๔. เกาะทะเล
๒๕. วนอุทยานบ้านกลางอ่าว
๒๖. สหกรณ์โคนมอำเภอบางสะพาน
๒๗. วัดเกาะยายฉิม
๒๘. วัดเขาโบสถ์
๒๙. วัดห้วยทรายขาว
๓๐. วัดทุ่งกระต่ายทอง
๓๑. วัดถ้ำม้าร้อง

ขนาดและที่ตั้ง

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน ปัจจุบันมีเนื้อที่ ๔๓ ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๑ ถนนเพชรเกษม ตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๒๓๐ โทรศัพท์ ๐๓๒-๖๙ ๗๐๖๒ โทรสาร ๐๓๒-๖๙๗๐๖๑ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต <http://www.bspc.ac.th> ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ bspc@bspc.ac.th

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน มีอาคารเรียน อาคารปฏิบัติการและบ้านพักครู ดังนี้

๑. อาคารเรียนปฏิบัติการ ๑ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ จำนวน ๑ หลัง ปัจจุบันใช้เป็นอาคารเรียน แผนกสามัญสัมพันธ์ และแผนกการโรงแรม

๒. อาคารเรียนปฏิบัติการ ๔ ชั้น สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๑ จำนวน ๑ หลัง ปัจจุบันใช้เป็นอาคารเรียนและ ปฏิบัติการช่างอุตสาหกรรม

๓. อาคารวิทยบริการ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวน ๑ หลัง ปัจจุบันเป็นอาคารห้องสมุด

๔. อาคารปฏิบัติการ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑ หลัง ปัจจุบันเป็นอาคารเรียนแผนก วิทยการและ แผนกคอมพิวเตอร์

๕. อาคารเอนกประสงค์ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ หลัง

๖. อาคารทวิภาคี สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑ หลัง

๗. อาคารโรงฝึกงาน แผนกช่างกลโรงงาน สร้าง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑ หลัง

๘. โรงฝึกงานช่างยนต์ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ จำนวน ๑ หลัง ปัจจุบัน ใช้เป็นอาคารเรียนและอาคาร ปฏิบัติการช่างยนต์

๙. อาคารหอประชุม สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ จำนวน ๑ หลัง ปัจจุบันใช้เป็นอาคารหอประชุม

๑๐. โรงอาหารเอนกประสงค์ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ จำนวน ๑ หลัง

๑๑. บ้านพักครู สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ จำนวน ๒ หลัง

๑๒. บ้านพักภารโรง สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ จำนวน ๓ หลัง

๑๓. บ้านพักผู้อำนวยการ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ จำนวน ๑ หลัง

๑๔. ห้องนํ้านักเรียน สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ จำนวน ๒ หลัง

๑๕. ต่อเติมอาคารโรงฝึกงานช่างโลหะการร่วมกับ SSI สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๖. สนามฟุตบอลพร้อมติดตั้งอุปกรณ์ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑ หลัง

๑๗. หลังคาเอนกประสงค์ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๑ หลัง ๑๘. หลังคาสนามฟุตบอล สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๑ หลัง ๑๙. อาคารศูนย์บ่มเพาะ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑ หลัง

๒๐. อาคารประชาสัมพันธ์ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ จำนวน ๑ หลัง

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ

๒. ยกระดับคุณภาพผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะของผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานและสังคมในประเทศและภูมิภาคอาเซียน

๓. พัฒนาคุณภาพและการยกระดับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสู่สถานศึกษาต้นแบบส่งเสริมพัฒนานักเรียน บุคลากรและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา เพื่อเป็นสถาบันอาชีวศึกษา และเป็นที่ยอมรับในอาเซียน

๔. สร้างองค์ความรู้ด้านวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีในการพัฒนาอาชีพสู่ชุมชนและสังคมให้บริการวิชาชีพ และสร้างความเชื่อมั่น แก่ชุมชนและสังคม

๕. พัฒนาทักษะวิชาชีพ และผลิตกำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศ

๖. ผู้เรียน และบุคลากรทางการศึกษา มีคุณภาพ มาตรฐาน มีคุณธรรม และมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

๗. ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาตามมาตรฐานอาชีวศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพสถานศึกษา และการประกันคุณภาพอาชีวศึกษาสู่มาตรฐานสากล (APACC)

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ สร้างความตระหนักในการป้องกัน และลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาหลักสูตรที่หลากหลายตามความต้องการของตลาดแรงงานและเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ พัฒนาระบบเทคโนโลยีและจัดหาครุภัณฑ์สื่อการเรียนการสอนเครื่องมืออุปกรณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และการจัดการเรียนการสอนอย่างพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและยกระดับอาชีวศึกษาทวิภาคี

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและพัฒนากำลังคนรองรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและสากล

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานด้านวิชาการและวิชาชีพทั้งภายในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ พัฒนาความร่วมมืออาชีวศึกษาสู่มาตรฐานนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม เพื่อบริการวิชาการและวิชาชีพสู่ชุมชน และสังคมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ เสริมสร้างงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ในการประกอบอาชีพ และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สังคม

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ เพิ่มขีดความสามารถ พัฒนาคุณภาพงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ สร้างเสริมและพัฒนาทักษะวิชาชีพที่หลากหลายสู่มาตรฐานอาชีวศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ พัฒนาคุณภาพ มาตรฐานผู้เรียนด้านวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะคุณธรรม จริยธรรม สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ ยกระดับมาตรฐานทักษะพื้นฐานอาชีพสมาชิกองค์การวิชาชีพสู่มาตรฐาน ประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา สร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๖.๑ การบริหารจัดการศึกษาโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๖.๒ ครู และบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ทักษะความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ เสริมสร้าง และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีบทบาทในการจัดการอาชีวศึกษา

๘. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริพรรณ เกตุแก้ว และ ปองสิน วิเศษศิริ (๒๕๕๗) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินการรักษา ความปลอดภัยตาม มาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านสังคมของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ๑) สภาพ การดำเนินการรักษาความ ปลอดภัยของสถานศึกษาตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม ของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า สถานศึกษาจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนและสภาพแวดล้อมให้มี ความปลอดภัยมีการสร้างความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้ ด้านโภชนาการแก่นักเรียน ครู บุคลากร ดำเนินการ ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดระบบรักษา ความปลอดภัย ดำเนินการควบคุมการดูแลการนำข้อมูล ข่าวสารและสื่อบันเทิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา มีการกำกับ ติดตาม การ มาเรียนของนักเรียน และจัดให้บริการอินเทอร์เน็ต กับนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสม ๒) ปัญหาการดำเนินการ รักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาตามมาตรการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคมของโรงเรียนประถมศึกษา ใน ภาพรวมพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การไม่ได้นำเอาข้อมูลมาใช้วางแผนด้านการ ดำเนินการรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน

ช่อจิต หนึ่งศิริ และคณะ (๒๕๖๐) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ความปลอดภัยในนักเรียนสายวิชาชีพโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) พบว่า นักเรียนสายวิชาชีพโรงเรียน จิตรลดา (สายวิชาชีพ) มีพฤติกรรมความปลอดภัยอยู่ในระดับสูง และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ความปลอดภัยของนักเรียนสายวิชาชีพ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ และชั้นปี) ปัจจัยที่มาก่อน (บรรยากาศ ความปลอดภัยในโรงเรียน) และปัจจัยกำหนดพฤติกรรม ได้แก่ ความรู้เรื่องความปลอดภัย และแรงจูงใจเรื่อง ความปลอดภัย ๑) ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัย จะเห็นได้ว่านักเรียนสายวิชาชีพกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการที่ต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อม ๕๔ รายงานการจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัยของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๒ ที่เสี่ยงอันตรายจากการศึกษาทางจิตวิทยาและพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น พบว่า เป็นวัยที่ขาดความระมัดระวัง ชอบเสี่ยง ซึ่งเป็นการเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ นักเรียนสายวิชาชีพเป็นกลุ่มผู้เรียนที่การจัดการเรียน การสอนมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติตามสาขาวิชาที่เรียนซึ่งมีความเสี่ยงแตกต่างกันไป ดังนั้นการเตรียมนักเรียน ให้มีความตระหนักถึงความปลอดภัยและมีความพร้อมในการป้องกันอันตรายจากการฝึกปฏิบัติงาน จึงเป็นสิ่งที่ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานต่อไปในอนาคต จากผลการวิเคราะห์สถิติถดถอย พหุแบบขั้นตอน พบว่า ชั้นปี การศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยของนักเรียนสายวิชาชีพ โดยพบว่า นักเรียนระดับชั้น ปวช. ๑ มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความปลอดภัยสูงกว่านักเรียนระดับชั้น ปวช. ๒ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนในชั้น ปวช. ๑ เป็นช่วงปีที่เริ่มเรียนพื้นฐานการทำงานกับเครื่องจักรเครื่องมือกล ซึ่งเป็นช่วงเริ่มของการเรียนรู้หลักการทำงานของเครื่องมือและการทำงานอย่างปลอดภัย อีกทั้งยังไม่มี ประสบการณ์ในการทำงานกับเครื่องมือช่างมาก่อน จึงยังไม่กล้าที่จะใช้งานเกินขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้เป็นไปได้นักเรียนในชั้นปี ๑ ยังไม่คุ้นเคยกับเครื่องมือและสิ่งแวดล้อมใหม่ในห้องเรียน จึงทำให้ มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับเคร่งครัดมากกว่า ในขณะที่นักเรียนระดับชั้น ปวช. ๒ ได้รับ มอบหมายงานที่ทำให้มีโอกาสปฏิบัติงานกับเครื่องจักรได้มากกว่า กรอบกับนักเรียนมีการแก้ไขหรือปรับตั้งค่า ของเครื่องมือเครื่องจักรเอง ในกรณีที่ไดงานไม่ตรงกับงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ปรึกษาอาจารย์ผู้ดูแล ทำให้ มีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่ออุบัติเหตุได้ ส่วนนักเรียนชั้นปีที่ ๓ คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเพิ่มขึ้นจาก ชั้นปีที่ ๒ แต่ไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ๑ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อธิบายได้ว่า นักเรียนเริ่มมีการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการจริง ต้องเคร่งครัดในการปฏิบัติพฤติกรรมความปลอดภัย ตามข้อกำหนดของแหล่งฝึก จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมปฏิบัติความปลอดภัยสูงขึ้น นอกจากนี้พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยของนักเรียนสายวิชาชีพ โดยพบว่า นักเรียนเพศหญิง มีพฤติกรรมความปลอดภัยสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนเพศชายมีพฤติกรรมที่มีแนวโน้มที่จะ แสดงออกถึงความเป็นผู้นำ กล้าลอง กล้าเสี่ยงภัย และชอบท้าทายต่อความเสี่ยง จึงทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกมามีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัย

อดิศร ตีปานธรรม (๒๕๖๑) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัย แบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ๑) สภาพปัจจุบัน ของการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ๒) รูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วม ในสถานศึกษา ประกอบด้วย ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา (๒) ปัจจัยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา (๓) ปัจจัยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม (๔) ปัจจัยด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยในสภาพอนามัยของนักเรียน ๓) รูปแบบ การจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา ได้รับการประเมินและได้รับการรับรอง โดยผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มครั้งที่สองทุกท่านว่า รูปแบบดังกล่าว เป็นรูปแบบที่ดีและสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้ในสถานการณ์จริง

๙. กรอบแนวคิด

